

febe, naar man overlader Sagen til de Private selv, idet de for det Meste med langt mindre Bøstning kunne faae ubrettet det Samme som Staten med en større. — Det, jeg fornemmelig har til Hensigt ved disse og et Par følgende Bemærkninger, er at antyde nogle Maader, hvorpaa Besparelser i Statshuusholdningen kunne indføres i forskjellige Retninger. Der er en anden Retning, hvori jeg ogsaa troer, at adskillige Besparelser kunne vindes, nemlig ved at undlade Noget af det vidtløftige Skriveri, der f. Ex. finder Sted i Ministerierne. Naar saaledes Ministrene om en heel Deel Sager, der ikke angaae noget Almindeligt, men mere Særegent, men som dog hører under forskjellige Ministerier, umiddelbart og personligt konfererede derom, vilde der vistnok kunne vindes megen Tid og Besparelse. En anden Ting, der forekommer mig komisk, er, at naar en Mand, der boer her i Byen, skal have et Brev fra Ministeriet, skal det først sendes til Magistraten for derfra at tilstilles ham, uagtet man af Veiviseren kunde erfare Vedkommendes Bolig og da sende et Bud derhen med Brevet. Følgen af denne Maade at befordre Brevene paa er, at en Borgere, der har andraget paa Noget hos Ministeriet, kan komme til at vente 3—4 Uger, inden Brevet kommer fra Kancellibygningen til hans Hjem, fordi det skal paa denne Omvei igennem Magistraten, ikke at tale om, at disse ofte vidtløftige Skrivelser skulle skrives af paa flere Steder i deres fulde Udfærdning, hvilket er en Besynderlighed i vor Tid. At der maatte kunne spares meget Skriveri derved, at man sendte Brevene direkte til Andragerne, naar man let kunde finde dem, enten ved eget Personale eller ogsaa igennem Postvæsenet, om fornødent som anbefalet Brev, forekommer mig indlysende. Jeg seer derfor ikke, hvorfor man længere skal holde paa en saa forældet Forsendelsesmaade. Det er ogsaa et Misbrug, som medfører Udgifter for Staten, at flere Statsmedlemmer bruges i forskjellige private Foreningers Tjeneste. Det følger af sig selv, at, naar man ikke med Sikkerhed kan adskille det Private fra det Offentlige, kan man heller ikke med Bestemthed fastsætte Kontorholds-godtgjørelsen. Naar man seer hen til Kontorholds-godtgjørelserne

for Amtmænd og for Amtsforvaltere, da er det ikke ubetydelige Summer, hvorom det dreier sig, og det er vist, at der i deres Forretningskredse er inddraget Sager, som ikke vedkomme Staten. I hvilket Omfang det forbyr deres Kontorhold, er der Ingen, der kan sige; men naar Amtmænd og Amtsforvaltere kunde være frie for disse Staten vedkommende Forretninger, vilde det være langt klarere, hvormegent der behøvedes til Kontorhold for de Forretningers Skyld, der angaa Statsfager. Overprøvheds-personer have 25,500 Rd. og Amtsforvaltere 32,650 Rd. til Kontorhold. Det skalde ikke undre mig, om der paa disse Poster kunde bespares endeel ved en Forandring som den her omtalte. Der er ogsaa en Retning i vor Lovgivning, der har medført ikke faae Udgifter for Statskassen. Jeg sigter herved til Alt, hvad der gaaer ud paa at bestemme Tilskud af Statskassen til Indretninger i Kjøbenhavn, der væsentligst ere eller efter deres Natur burde være kommunale Indretninger. Jeg vil nu ikke hermed sige, at alle de Tilskud, der saaledes gives, absolut kunde bortfalde. Det er mig bekendt, at der er visse Poster, som ikke kunne det, men jeg vil nævne: Tilskud til Kjøbenhavns Fattigvæsen 27,900 Rd., til Politiet 38,000 Rd., til Frederiks Hospital 15,000 Rd., til Fødselsstiftelsen 24,000 Rd. og endelig til en Indretning, der har været meget omtalt her, og som forekommer mig egentlig at burde understøttes af Kjøbenhavns Kommune, fordi Kjøbenhavn opnaaer ikke ubetydelige Fordele og Behageligheder ved at have den i sig, jeg mener Theatret, hvortil der er foreslaaet et Tilskud af 75,000 Rd. Der gives andre Byer af ikke større Betydning end Kjøbenhavn, der give anseelige Summer til deres Theatre. Jeg skal nævne Exempler, som jeg har haft Leilighed til at gjøre mig bekendt med. Brüssel giver saaledes til Theatre 80,000 Francs og Genf giver 20,000 Francs, foruden hvad Bygningernes Vedligeholdelse paa Tag og Tag og forskjellige Indretninger i Huset selv koste. Naar Stæder af denne Bestaaenhed kunne give saadanne Tilskud, forekommer det mig ogsaa, at Kjøbenhavn passende kunde give et Tilskud til Theatret og heri træde i Statens